

naar den ærede Ordfører for Venstre fremhævede, at man fra Venstres Side ikke vilde være med til at lægge Produktionen unødige Hindringer i Vejen. Det er noget, vi alle sammen maa være klar over, at det gælder om at fremme Produktionen saa meget som muligt. Men det er kun den ene Side af Sagen. Det gælder ogsaa om at værne Forbrugerne mod, at de, der fremstiller Produkterne, tager for stor en Fortjeneste.

I Modsætning til det konservative Folkeparti, som ikke mener, at Tidspunktet nu er inde til at beskæftige sig med et saadant Lovforslag, mener vi fra vor Side netop, at Tiden er inde, og jeg synes, man bestyrkes i denne Opfattelse ved, at man ogsaa i andre Lande sysler med den samme Tanke, hvad der maaske kunde borttage den Frygt, der er hos nogle for, at hvis man giver sig til at føre en saadan Kontrol med Virksomheder og Erhverv, vil man trække Kapitalen bort fra disse Erhverv, og den vil gaa til andre Lande.

Der kunde selvfølgelig holdes lange Taler om den egentlige Grund til Nødvendigheden af at vedtage en saadan Lov. Det skal jeg ikke komme ind paa. Jeg skal heller ikke følge den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti i hans Betragtninger over Loven af 7. August og Indenrigsministerens Administration af den. Jeg kan erindre mange Udtalelser og Artikler, hvor man har gjort den modsatte Anskuelse gældende, hvor man ikke tilnærmelsesvis har gjort Indenrigsministeren til den Kraftkarl, som den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti gav det Udseende af, at han har været. Man har netop i adskillige Tilfælde beskyldt Indenrigsministeren for at tage alt for lempeligt paa Handelen og Industrien. Men, som sagt, vi fra vor Side er enige i, at Tiden er inde til at forsøge ad Lovgivningens Vej at træffe Bestemmelser i den Retning, som Lovforslaget angiver, for at værne Forbrugerne mod ublu Udbytning, og derfor kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag.

Der har været fremført nogle Bemærkninger angaaende Tilsynsraadet's Sammensætning, og det er bl. a. gjort gældende, at naar Rigsdagen skulde vælge de fire Medlemmer, vilde man derved tilføje Tilsynsraadet et politisk Element. For mig staar det nu saadan, at i den Forbindelse har det en underordnet Betydning, for det har vist sig i adskillige andre Raad og Nævn, at de politiske Elementer kan man alligevel ikke holde ude, og det kunde vel nok have nogen

Betydning, at Rigsdagen har fuld Føling med, hvordan saadant et Tilsynsraad virker. Det, det gælder om, er, synes jeg, at det Tilsynsraad, som skal nedsettes, bliver saa alsidigt og sagkyndigt sammensat som vel muligt.

Med disse faa Bemærkninger kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme.

P. Nørgaard: Jeg finder kun Anledning til at gøre meget faa Bemærkninger i Anledning af de Udtalelser, der er fremkommet fra de forskellige Ordførere for Partierne.

Som jeg sagde i min første Tale, er det afgørende for mig, at vi sørger for, at dette Lovforslag helst forlader Rigsdagen som en enstemmig Beslutning; men det er maaske et noget for sangvinsk Haab efter de Udtalelser, der er faldet fra det konservative Folkepartis Side. Jeg tror dog, at vi alle maa være enige om, at de Udtalelser, der er fremkommet her, er af en ikke saa lidt mere velvillig Karakter end de Udtalelser, der faldt fra enkelte Medlemmer af det konservative Folkeparti i Folketinget. Vi ved jo alle, at Partiet dér har haft meget forskellige Anskuelser om Betimeligheden af dette Lovforslag. Det viste sig baade under Debatten i Folketinget og under den Kampagne, der fandt Sted i den konservative Presse, efter at Behandlingen i Folketinget var færdig. Alle Partier har været enige om at indsætte § 11 i Afviklingsloven, og derved er vi bundne til at tage Lovforslaget under velvillig Behandling. Alle Partier var den Gang enige om, at Afviklingsloven skulde indeholde en Forpligtelse for Indenrigsministeren til at fremsætte et Lovforslag som dette.

Det er meget vanskeligt at præcisere koncist, hvilke Virksomheder det er, der kommer ind under Lovforslaget. Jeg havde ogsaa gerne ønsket, at man kunde have gjort det. Jeg kan nemlig saa udmærket godt forstaa, at der indenfor Erhvervene er et Ønske om at faa at vide, om man, om jeg saa maa sige, er købt eller solgt. Jeg har ogsaa anvendt ikke saa lidt Tid paa, om det ikke kunde lykkes mig at finde mere præcise Udtryk. Men jeg har ikke fundet dem, og i de andre Lande — det er jo ikke saa faa —; hvor man i Øjeblikket beskæftiger sig med Lovgivning paa dette Omraade, har man heller ikke været i Stand til at finde præcise og koncise Udtryk for, hvilke Virksomheder der kommer ind under Loven. Jeg tror derfor, vi er nødte til at holde os til § 1, saaledes som den nu er af-